

शोधप्रज्ञा

Sodha-prajñā

अर्द्धवार्षिकी, अन्ताराष्ट्रिया, मूल्याङ्किता, समीक्षिता च शोधपत्रिका

Biannual, International, Refereed / Peer Reviewed and
UGC CARE Listed (Arts & Humanities) Research Journal

वर्षम् - नवमम्

अङ्कः - अष्टादशः

जूनमासः - २०२२

प्रधानसम्पादकः

प्रो० दिनेशचन्द्रशास्त्री

कुलपति:

सम्पादकः

डॉ. प्रकाशचन्द्रपत्त:

प्रकाशकः

उत्तराखण्डसंस्कृतविश्वविद्यालयः

हरिद्वारम्, उत्तराखण्डम्

शोधप्रज्ञा

अद्वार्षार्षिकी, अन्ताराष्ट्रिया, मूल्याङ्किता, समीक्षिता च शोधपत्रिका

संरक्षकौ

आनन्दपीठाधीश्वरः महाराजश्रीबालकानन्दमहोदयः

आचार्यः बालकृष्णः

परामर्शदातृसमितिः

प्रो. ईश्वरशरणविश्वकर्मा

प्रो. शशिप्रभाकुमारः

प्रो. शशितिवारी

प्रो. श्रीनिवासः बरखेडी

प्रो. सत्यपालसिंहः

प्रो. सुनीलकुमारजोशी

प्रो. मुरलीमनोहरपाठकः

प्रो. हरेरामत्रिपाठी

प्रो. ओमप्रकाशसिंहनेगी

प्रो. रमेशकुमारपाण्डेयः

डॉ. शिवशंकरजायसवालः

डॉ. यशवीरसिंहः

डॉ. सुधीरसिंहः

डॉ. अपर्णा धीरः

प्रबन्धसम्पादकः

श्रीगिरीशकुमारः अवस्थी

टंकणकर्ता

जितेन्द्रसिंहः

सम्पादकमण्डलम्

प्रो. दिनेशचन्द्रचमोला

डॉ. प्रतिभा शुक्ला

डॉ. शैलेशकुमारतिवारी

डॉ. लक्ष्मीनारायणजोशी

डॉ. मनोजकिशोरपंतः

डॉ. उमेशकुमारशुक्लः

शोधलेखमूल्यांकनसमितिः

प्रो. गणेशदत्तभारद्वाजः

प्रो. शिवशंकरमिश्रः

डॉ. शैलेशकुमारः तिवारी

डॉ. सुमनप्रसादभट्टः

वित्तव्यवस्थापकः

श्रीलखेन्द्रगौथियालः

अनुक्रमणिका

क्रम सं.	विषय	नाम	पृष्ठ सं.
1.	अर्थापत्तिप्रमाणविषयकशाब्दिकसिद्धान्तविमर्शः	डॉ. शैलेशकुमारः तिवारी	01
2.	भारतीयविद्यायाः पद्धतिः प्रयोजनं च	प्रो. शिवशंकरमिश्रः	06
3.	वैदिकवाङ्मये नैतिकतत्त्वम्	डॉ. बर्णाली वरठाकुरः	13
4.	वैदिकसाहित्ये नारी	प्रियदर्शिनी ओली	15
5.	गुमानीकविविरचितभक्तिविज्ञप्तिसारस्य काव्यशास्त्रीयसमीक्षा	डॉ. कंचनतिवारी	26
6.	संस्कृतमहाकाव्यपरम्परायां वनौषधिविचारः	डॉ. ललितपाण्डेयः	29
7.	उपनिषत्सु प्रकृतिस्वरूपविमर्शः	डॉ. मोहनलालशर्मा	39
8.	पाणिनीये प्रत्ययदर्शनम्	डॉ. दामोदरपरगाँई राकेश कुमारः	42
9.	संस्कृतसाहित्ये राजधर्मः	डॉ. प्रकाशचन्द्रपन्तः	46
10.	वेदानुशीलने शिक्षावेदाङ्गस्य महत्त्वम्	डॉ. पवनकुमारपाण्डेयः	56
11.	उपनिषत्सु गुरुशिष्यसम्बन्धः	डॉ. नरेन्द्रकुमारपाण्डेयः	60
13.	भारतीयसंस्कृतौ कर्मकाण्डस्य महत्त्वम्	डॉ. नीरजकुमारजोशी	64
14.	राघवीयमहाकाव्ये प्रकृतिचित्रणम्	सतानन्दशर्मा	72
15.	पुराणदृष्ट्या मोक्षस्वरूपविमर्शः	सौम्या.के	75
16.	भार्गवराघवीयमहाकाव्ये महाकविरामभद्राचार्यस्य स्वाभिनवभाष्यनैपुण्यम्	डॉ. लक्ष्मीकांतषड्डगी	79
18.	नैषधरितालोके वैदिकदेवस्य स्वरूपम्	टुप्पा जाना	81
19.	चूडाकर्मसंस्कारस्य महत्त्वं वैज्ञानिकचिन्तनं च	आशुतोषमणित्रिपाठी	90
12.	रामायणे भावध्वनिविचारः	डॉ. अनिलकुमारः	94
27.	स्वामिविवेकानन्दस्य भावनया अनूदितसंस्कृतसाहित्यस्य...	डॉ. सुनीता वर्मन्	100
20.	परामर्शं तार्किकरक्षाभाषापरिच्छेदग्रन्थयोः समीक्षणम्	प्रणवेशभट्टाचार्यः	105
21.	राष्ट्रीय जागरण और आचार्य महावीर प्रसाद द्विवेदी की पत्रकारिता	डॉ. सुशील उपाध्याय	110
22.	मानव जीवन में दार्शनिक विद्याओं की महत्ता	डॉ. उमा शर्मा	
24.	व्यक्तित्व विकास हेतु चित्त प्रसादन की उपयोगिता	किरण कुमार आर्य	115
26.	मालवा सप्राट विक्रमादित्य का उत्तराखण्ड	डॉ. सुरेन्द्र प्रसाद रयाल	120
		डॉ. अजय परमार	126

भारतीयसंस्कृती कर्मकाण्डस्य महान्वप्

१० नीरज कुमार

असिन्देन प्राप्तवाय सम्भूत विश्व
उत्तराधिकारं मूलं विगचिष्यते एव

कव्यकाव्य नाम एहिकापूर्वकनामानिकामनया क्रियमाणः समाजादानद्वारा पौत्रिकादर्शानुसृद्धि भावनीवद्यात्ममार्गपत्रिनिरीपकः समाजादानपारितो आपातः स च मर्वमित्यापि भूतन वद्यात्मनिन्द्वा इव। सप्तती परिलोकेऽमिन् भूते बहुती राष्ट्राणि, धर्मात्मेव विद्यन्ते। तेषु संकेतपि मानवानाः सग्रह सपुत्रैः सुमित्रावै च ये नियमः मनि ते द्विषा विभक्तु शक्यन्ते। आज्ञानिति। व्रद्धासकाक्षरा च व्याख्यातारिकात् विद्यमाणाद्य शशनन्यम् सम्भवान्यक्षम व्यक्तप्रवत्तिपुत्रान्। व्रद्धासप्तकोच वियक्षणाद्य यस्मै प्रस्तुप्तिः। अत एव भासततरेषाम् धर्मस्य स्वरूपं हेतु च आवाहानिप्रपञ्चो विद्यते। तत्र एवाद्यानप्रियकल्पन्यवस्थाकोति तत्र विशेषतः प्रतिपादिः।

‘मन्त्राद्वयायोर्वेदानमपेष्य’ इति कठिनवाचस्तुमादिः प्रतिज्ञात्वानेवं चेते द्विविधः। मन्त्राद्वयाद्वयाद्वयेति। तत्र मन्त्रभागम्यापार्थकान्तरिक्षभागः श्रावदिरूपः स्तोकं वै च श्रीमिद्। उच्चारयेद्वैर्मिहर्षिणा एष उच्चारानुवादम् अपार्थकम् त्रयम्। सुत्रवर्षे लक्षणमुक्ताम्। तत्र प्रथम मृदुमात्रीपदं त्रयामृदुक्तायावशेषं पादव्यवस्था। अस्यदेव तार्त्तर्य शास्त्रविकायानुकूलं उत्तमं द्व० वंशद्वय शास्त्रद्वयः।

तत्त्वजीकृत भगवान् ॥ इति जीवनिवर्हणीकाम्। अस्य मूलम् उद्देश्यात्मये हमे यः अ कर्तव्यक्रियार्थं स्मारकानि तापि वेदाकामपि प्रवा: कथ्यन्ते येषु विषये वेदप्राणिना वदन्त्वा 'अप्यन्त-अप्यन्तः' इत्याचातदिव्यवहारः; आगच्छीति। यद्यपि उक्तमूर्त्याशाशनाम् भन्त्य विश्वास्य वर्तते तत्त्वाय कर्तव्यक्रियाणां स्मारकम् इत्यार्थम्: आवश्यको नाम्नः। अप्यन्तिभ्युः अत्र दोषोऽप्यन्ति। यस्मात् 'वस्त्रात् कर्पित्वद्वालभृते' ॥ इति जाग्रत् मन्त्रकृपतामापद्वत्। अस्य वस्त्रस्य यज्ञक्रियाः विषयकामं स्मारकम् भवति।

"कर्मणा मध्यहृ न्यासं स्वयासं कवयो विद्," कर्मकाण्डे प्रमाणानि
वेदेन कर्तव्यपाल कोपिते थोरः; स यसे इति प्रमाणिदम्। तन्मैत्र शर्मकलस्य कर्मकाण्डमिति अवहारः
प्राप्य वेदाशारी स्मारकादीपार्षी अन्तर्गतपर्वीन्यायेन महगृहाति. यतोहि मनवदिशति-

प्रदर्शन करने वाली दोनों दिनों के बीच

ମାଧ୍ୟମିକ ପାଠ୍ୟକର୍ତ୍ତାଙ୍କର କଥା

500

करता रहा जीवितीकै, इसका अनुभव करने वालों की संख्या बढ़ रही है। यह एक अद्भुत घटना है। इसकी वजह से इसकी दृष्टि अपनी दृष्टि से अद्वितीय हो गई है।

二〇一〇年

उपर्युक्ती च कथणः कालान्वयनवद् हमनेष्ट भवति। न तु ताम् कृतादिति मात्रान्वयन तथा सति मात्रान्वय मात्रान्वयनवद्यात्तामान्वयिका। कालान्वयनवद्यात्तामान्वयन न स्थै। कालान्वयन त्वन्वयन हमनेष्ट भवति।

त्रिलोग खिति:

अन्य विभागों का प्रभाव विद्युति विनियोगात्मकीयि । यथा दमा दुर्घाति । दमा हाथ आवश्यकीयि स्वरूप विद्युति विनियोगात्मकीयि । यथा "सुमनम् प्रतिशृङ्खलाति" इत्यत्र मन्त्रवृक्षाति विद्युति विनियोगात्मकीयि । एव विद्युत्प्रबोधनम् विद्युत्प्रबोधनम् ।

संग्रहीत

कर्मजनयनवादकोरिधि; अधिकारिधि; कर्तव्याधिः इति देवनाथकरुः विशेषवद
यस्मै- “कर्मजनयनवादकोरिधि कर्तव्याधिः” कर्मजनयनवादकलभूतम् । ‘य च यत्ता
प्रवर्तयन्तः’ इत्यकलपः। अतेऽन यह जन्मानुद्दिप्त याग विद्युत्तम स्वर्णकर्माम्ब यागजनयनवादकलभूतम् प्रवर्तयन्ते
सम्पूर्णाय-प्रियंगान देहं सोऽप्यव्य भ्रामकनाथकलम् पुराणाणि विवरणित्यादिभिन्न गृहदासारी विविध
कर्मजनयनवादकलः कर्मजनयनवादकलभूतम् प्रतिवापातु।

ચુંબકોવિધિ

卷之三

卷之三

卷之三

प्राचीन कलाकृति विद्यालयम् गुरुगणन् राज्यते। एतम् विद्यालयादित्यं कथम् न तर्हः प्रसरते
— श्री अमृति विद्यालयकारी। विद्यालयिष्यादित्यं गुरुगणन् राज्यते।

पुराण्यस्त्रियस्त्रियादेवि कर्मणाकारवैकाली वत्ती वत्ती हि परम्पराकामसोक्षमा
सकल
पुराण्यस्त्रियस्त्रियादेवि वत्ती वत्ती स्त्रियस्त्रियादेवि: स्त्रियः परन्तु मध्येषां पुराण्यस्त्रियानां प्राप्ते कर्मणां
कर्मणां वत्ती वत्ती। स्त्रियस्त्रियानां वत्ती मध्येषां सत्त्वीण कर्मणां कर्मणांद्वया गृहणाति सत्त्वीण च
पुराण्यस्त्रियस्त्रियादेवि वत्ती। अत्रुषु विधिविवेचनेन कर्मणकामविवाहाप्रस्तरयाऽनीतीति शास्त्रद्वारांगं विधिप्रकल्पि-
कर्मणां वत्ती पुराण्यस्त्रियस्त्रियादेवि वत्ती। इत्यां विधिविवेचनेन कर्मणां पुराण्यस्त्रियस्त्रियानां प्राप्ते
वत्ती वत्ती। कर्मणांद्वया वत्ती। कर्मणां सांख्यावृद्धिविधिविवेचनेन विद्युत्तयोः यथा वै
विधिविवेचनेन 'स्त्रियः पुराण्यस्त्रियादेवि' इति वाक्यव्याप्तिः स्त्रियानामुपासनवाक्येण को विधिः कः प्रभावः
कः वत्ती कः वत्ती किं फलं वैति प्रस्तोते कर्मणांद्वयास्त्रियादेवि प्रभवतीति। क्रीयद् त्रिवृत्ति-
विधिविवेचनेन कर्मणां वत्ती। त वाच्यः कर्मणांद्वयेन कर्मणा स्त्रियादेवि लौकिकत्वात्प्राप्त्यकर्मण इति। त
विधिविवेचनेन वत्ती। स्त्रियादेवि लौकिकत्वेव यथा गच्छन् पुरुषाणां स्त्रियादेवि लौकिकत्वात्प्राप्त्य-
कर्मणः। तथावः गुणवृद्धिर्गतीर्थकामार्थं च स्त्रियादेवि कर्मणांद्वयास्त्रियादेवि कर्मणां
किञ्चित्। अत एव कर्मणांकर्मणां फलविवाको यदि च जायते तर्हि भवतुष्टः शोको च विधिविवेचनेन
कर्मणांद्वयास्त्रियादेवि कलायात्पुराणाप्रत्यावत्त्वाच्च तथ्यः। अस्मा कर्मभूमि निवासरिभूमिजातिभिः औत्तम्यानांति कर्मणां
कर्मणांद्वयास्त्रियादेवि। कर्मैव जीवनं स्त्रियादेवित्वा ये भवतुः। कर्मणांद्वयास्त्रियादेवि कर्मणां वार्ता
वार्ताविवेचनेन कर्मणां वत्ती। पुराण्यस्त्रियादेवि वायते च मशीत्वेवामादेवि।

वैज्ञानिक यात्रा

अस्मिन् वैद्युतिकम् अभि कर्मकाण्डाद्येति आवश्यकता अस्ति। विभिन्नपदार्थैः कार्यप्रौढप्रधानान् कृते पर्याप्तं तत्त्वायत् भवत्येति। ये प्रयोगनामः कर्मकाण्डे पर्याप्ते परीक्षणेण ज्ञायते यत् ते मन्त्रा वर्णात्मक विविध विकृतीयानांदिताना लाभाप्ति समोत्तमः समाप्तिं च प्रेरणा प्रगच्छन्ति। यद्युक्तविद्या शास्त्रान्तर्भावात् लम्बुकुमा तत्त्वानाकाम् कौटुम् उच्चितः कर्मकाण्डाद्येति वैद्युतिकानां तथा व एष लक्षणेत्तरं समाप्तेऽपि ते विभिन्नाः।

विवरणिता भारतीयसंस्कृति: भारते भवत् इत्य भारताद्वेष लिपिमोद्य भारतीयसाधनः जन्मही
भारो इत्यनुग्रह चतुः भोगेतासामो समानाः प्राप्तिवक्त्वातः इति मर्तिनोक्तोशतमुद्योगं अधीक्षाते भारताद्वेषस्या
जाग्रत्तमः भारतीयसंस्कृत भारते जन्मतः, भारते समावतः, भारते प्राप्तिपूर्व पदार्थम् वाचकोऽनि
प्रवृद्धाद्वयम् नववर्णन्तीत्यनववर्णः भारतवर्णः। यथा उत्तरं यत् समुद्रस्य हिमाद्रेष्ट्रैव इक्षितः। एव तद् भारते
जन्मभास्त्री पूर्व संस्कृतः। प्राप्तिवक्त्वानेन भारतम् या संस्कृतिः। विद्यते मा भारतीया संस्कृतिः। कर्मकाळाद्
भारतीयसंस्कृती मूलभास्त्राद्येण दुरुप्यो। कर्मकाळाद् प्रदद्यते प्राप्तिः। तत्र क्रियते इति विद्यते भारते कर्मिनाम्
मार्गभास्त्राद्येण विद्यते युपेणमिति प्रत्यये कृते कर्मशब्दो निष्पत्ताते। कर्मशब्दोऽर्थं विभिन्नदृष्टिः

ग्रन्थालयम् इत्यादित्वा कर्मसंबद्ध क्रियाकालेभवति। अप्याप्यकरणपूर्वका कर्माव परमप्रत्यक्ष शास्त्रान्वयनान्वयनान्वयन चतुर्वयः पूर्व क्रियाते तत् कर्म चतुर्वयः कर्माव चतुर्वयः। कर्मावचालनं क्रियावचालनात् कर्मावार्थेण साध्यत तत् कर्म चतुर्वयः पूर्व क्रियाते तत् कर्म चतुर्वयः। निवेदयम् यथा पठ कर्माव एव प्रमुखः 2 विकारम्- तत्त्वपै द्विविधम्
क) प्रकृतेस्त्रेदक् ग्रन्थावार्थं भस्य कर्माव। (ख) मुग्धानाशाशाकम्- यथा मुग्धाव कृद्वल कर्माव
(3) प्रधम्- ग्रन्थावार्थं भस्य कर्माव। (4) अनीविष्टम्- यथा यार्थ त्वावति।
ज्ञावैशीषिकदृष्ट्या इत्यग्राहकम् ग्रन्थाम् नविवेशाम्बद्धयामावैति सनात् प्रदायेषु त्रिवेषः प्रदायेषः कर्माव
तत्त्वं तत् ज्ञावैष्टिकपैष्टिकावैति कृद्वलप्रसारणमयनोत्त भेदे, पंचविधम् अत्यन्त मात्रिकावस्थामाम्बद्धेन विविधम्
पापाहितादिक् च कर्म उच्यते। ज्ञावैष्टिकमार्गं केऽन्न मूलं च वाणिकम् इति कर्मणः; केऽन्न वाणिक
मार्गावैष्टिकिः। वेदे, वेदव्याख्यातिकृपे कर्मावार्थेऽत् प्रस्तुते विविष्टिकावाच्यप्राप्तिरित्यविष्टिभेदाद्
पंचविधम् प्राप्तिवित्यर्थं च ज्ञावैष्टिकावैति नविवेशावत् चतुर्वयः प्राप्तिरित्यर्थं प्राप्तिरित्यर्थं
ग्रन्थाम्। इत्यम् अनीविष्टादीवि कर्मावार्थेण प्रतिपादितत्वात्। अथ च कर्मपैदेन इत्यवेष्टपृष्ठतिषु यज्ञानाम्
प्रधम् कर्मावार्थादा स्तोकपरलोकाभ्युदयकारा लौकिककार्याणां मन्त्रवाचापात्यवेदतन् मूलाकाशम्
प्रतिपादितानां विविधप्राप्तिकृपापाराणाम् अद्युत्पादकानां विदेशाद् तात्पव तात्पति कर्म पठ वाचावानि
कर्मपैदेन गुह्यताम् सन्ति। कर्म साक्षम् व्याख्यातवत् कापडाशकः; व्याख्यातवते- कापडम् कर्मतीति विविधे
कर्म दिविकालिन गतिषु कर्त् भावोः अपन्नाङ् इदः। मूर्त्रेण प्रत्येषु नृनाम्भालोपे “कर्मादिष्मः
किं” मूर्त्रेण किं संज्ञायम् आनुवायिकम् क्रियालोः; किंडिति इति अनुवायिकावाच्यग्रन्थं कर्त् इत्यस्य

पर्याप्ति संहिता १०/२

માન્ય દિન

ANSWER

प्राचीन लोक जनसंघोंमें कथा प्रवासी द्वारा उत्तराधिकारी प्रदान की गयी थी।

परमामृष्टकी निष्ठापत्रः तस्मै विज्ञेयतर्पने कि कर्त्तव्यवस्थाय वा इत्यर्थ्यन् विश्व
परं विद्युत्तमयं क्रमेकाहैः प्रावद्यमावापद्वयं उद्धमो यथैः विद्युता आवारण्या जनः कथम्
प्रसुप्तुं न भवन्ति।

आपात् प्रवचये यथं मर्यादापिति विवर्णयः।
हीनकारी पर्वतान्वा देखन् येह विवरण्यत॥
पैत्र नपामि न ब्रह्म चारोनहोत्र च दुष्कृपाः।
हीनकारापिति प्रस्तु तारयनिं कर्त्तव्यम्॥
चक्रवृत्तपिति वरान्वापात्यागो दध्यावनम्।
भास्त्राप्रस्तुदेवान् खलेद धर्मपालङ्गमः॥¹⁴

मर्यादा बनाने कर्मणि विद्युत्तमवदन करता है। प्रारम्भिकों कालांत्रे कर्मकाण्डानुसारी इन्हें अपनी समझमयुक्तियां बढ़ावद्दूरस्थावदन नहीं प्राप्त होतीं। यहै विकितत्वको; विद्युत् प्रति करते देखा जितना परिधिमात्र इत्यत्त्वानुचितता योगांकित वा कृत्यांकित उत्तम-संभवान् प्राप्तिर्वत् में वज्रां प्राप्त करते हुएं। अतिथि कर्मणि गोपी वा कृष्ण उपर्युक्त विद्युत्तमवदन कर्मकाण्ड कियते। उत्त्वांपरि विनाशेन उत्तम-इन्हें धृतिकरति। तथा यादा विनिकितानि भवति। तथैव सार्थकतेऽपि। अनेक कर्मकाण्ड कर्मादिविधेयोः कृत्यांकित विचारान्ते कि कर्मणामित्यनुविच्छिन्नते च। प्रात्तत्त्वापर्वत् कर्थं करनेष्व इत्यत्त्वानुचिततावद वली है। इतः कार्यालयः क्रियते बड़ावद्दूरस्थ उत्त्वापर्वत् विविच्छित्वानुभिकारान्त्य इत्यत्त्वानुभवे कर्मादिः। इत्यतः सर्वतः द्वृत्यन्वयं मध्यर्वयं कृत्या कर्माण्डनं कुपीतः। संकेतान्पूर्वकं च क्रियावस्थावदति स्त्र मध्यकृं प्रकाशेन समूला भवति। यतोहि तः क्रिया: कर्माण्डनः भवति। कर्मकाण्डाद् इत्यत्त्वापर्वत् विवित वा द्वैर्वयोः क्रियानां सम्बन्धददृश् पूर्व उत्त्वापर्वति विनाशम् भावात्। गिरान्पूर्वकं यात्रावद्युक्तं न योगिका वराप्रति मा क्रिया सम्बन्धीया भविष्यतीति विचारेन तथा॒ क्रियान् एवावाक्यावदेवंवद्यति वली। अतः कर्मकाण्डादिविधे विवरणदेवोऽपि यद् असंकेतितया क्रिया विद्यते च विविच्छित्वा अप्यतु भवते। कर्मकाण्डानुभावोऽपि क्रियानां सम्बन्धम् भवत् चेत् वा क्रेवत् सम्बन्धान्पूर्वकं तत्त्वं इत्यत्त्वापर्वते प्रमुखं अन्तर्विकल्पानि कर्माण्डनावदते वसा दन्तप्राप्तवक्ररती तथा फलं दन्तानां स्वरूपताप्रति वरावत्।

आच्छदात्वं यज्ञो वस्तुपूर्वाः पश्चात्प्रमाणि च।

ਤਾਹਾ ਪੜ੍ਹਾਂ ਤ ਮੇਡਾਂ ਧ ਲਵ ਜੋ ਥੇਹਿ ਕਲਸ਼ਨੇ॥

उत्तराधिकारीकरण वहने करती हैं भवनि। उन वन्देमतिवानाशकारीका प्रबुलयः न
प्रवासीकरणीयोति असमीया। तेव गुद्याधारीवाम्प्रवासनम् विकासो भविष्यति। पूर्णकमलकरः नानः

Arts and Humanities)

एको विद्या, तीव्र, पुनर् एकात्मकीयतामिलि, अवधारणामा भावै, तर तो तर, अवधारणा, तिविषयमिति। अश्वद्वयप्रवन्नसम्भारात् विधीमध्यम ततः द्वारा नृत्यामध्यम विद्या जननि, परवर्त विचारात् तमाप् कलाम् विधावै वेद् प्राकृतिकाव्यालाला विध्ये का बाबा का संविदी, तुम्हीविवाहाद्यपूजने खालीपरम्पर्यात् कर्मकाण्डम् गुणवर द्वारा भवति, कामेकाण्ड वायाप्ताली शीघ्रम् विधावैमिति। शुद्धगन्तर हि देवदूनस्याधिकारी भवति ततः आप्यज्ञाय शुद्ध वायाम नहि इत्येवं प्राचीनादिविवाहार्थ भवति। निःशक्तमा यत् विधीप्रियते तात्य सम्बन्ध यात्र फायारै, मातृत्वी गतिरोधाद्यमन किल एतदर्थं दोषपरित शरीर भवेत् इति कर्तव्यम्। भारतीयमध्यम किल एतदर्थं दोषपरित शरीर भवेत् इति कर्तव्यम्।

संस्कारेष्यादितः नवस्काराग्रहणं कर्मा ।
समन्वर्कं कर्त्तव्यम् । विषयेऽस्मिन् आग्रहम् तैति लिखने-
नवैता: कर्त्तव्यभावा मन्त्रवज्रिक्तिः स्मितः ।

मन्त्रो मन्त्राद्याह्वा: शूद्रस्यामन्त्राती दश ॥

विवाह-भवनात्मका नामप्रदानम्। परन्न नामप्रदानम्। मध्याधान, पूर्णाधान, जातकम्, नामकान्, अनुवाद
नामीज्ञात्काच्छान्नम् फोटोशीलितः। परन्न नामप्रदानम्। मध्याधान, पूर्णाधान, जातकम्, नामकान्, अनुवाद
जीतकर्म, जीतव्याप्ति, चतुर्वेदवत्, क्षेत्रालं, भगवत्प्राप्ते, विवाहः, जन्मनीष्ठितः। एकादश संस्कारा
पुष्ट्यमनुभावात् तथा पारस्करणामृग्मुखारोग्य द्वारा संस्कारः भवति।
इष्टं स्वयं नम्नाशास्त्राणां भगवद्वत् भव्यकृत्वा कर्मकाण्डमध्याधानवै सम्पादयते। संतोषं संस्काराणां
संहृदयात्, पूर्वं पूर्वांचूलसम्य विभानवस्तिकर्मकाण्ड। प्रथमेऽस्मिन् गांधीशास्त्रिका
दृक्ष-स्त्रीलिङ्गावाहावत्-नामीज्ञात्क-आचार्याद्विवाहानाम् भवति।
भावात् सम्भूतिः उठमनवाचानं विमाणं संस्कारविभानं करोति। मानवाचानं संस्काराणां
महत्ववाचानीयम्। संस्कौरीः न अवैत्तं शुद्धयते अपितु बलवर्धनम् विक्रिते। न कोवलयेवावता अपितु
चैत्रिनिमोद्दर्शविषये अपि संस्काराणां महत्ववाचानं प्रवृत्तम्। विषयेऽस्मिन् बहूनि प्रमाणानि मनि ये:
एकमनुभाव एव भावीपरसंकृती कर्मकाण्डसंवादि महत्वम्।

अविभाव अवभिषेध द्वाभ्या पञ्चभिरेत् च।

ग्रन्थे च प्रवद्वांस्या तासी चज्ञात्मने नप्तः॥

तेस्वरूप प्रायोगिक किम्बपि विलक्षणं स्वरूपं कर्त्तव्याण्डं नामः यथामै मन्त्रद्वाद्वयात्मकः शब्दस्त्रिः
मत्तो हि दुर्लभप्रस्तुतेव तस्य वैदेश्यं प्रायोगिकं स्वरूपं कर्त्तव्याण्डं परमतुर्मधिति नामिति।
कर्त्तव्याण्डं कर्त्तव्याण् साक्षात् वैदेश्यात्मिकाः श्रीतपरपर्यायाः कर्त्तव्याण्डं
वैदेश्यात्मिकाः प्रायोगिकाः प्रायोगिकाः वैदेश्यात्मिकाः श्रीतपरपर्यायाः कर्त्तव्याण्डं
वैदेश्यात्मिकाः प्रायोगिकाः प्रायोगिकाः वैदेश्यात्मिकाः श्रीतपरपर्यायाः कर्त्तव्याण्डं